ANUL XI. No. 1169 6 PAGINI 6 LEI Luni 6 Martie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 —325/35.
Telefon provincie : 77/65.

Gospodărie poloneză

Cu excepţia lui Rabinovici (care are un umăr dislocat) echipa naţională de hockey s'a plimbt la Praga. A pierdut toate matchurile pe cari îşi permisese să creadă că le-ar putea câştiga. Ne-a consolat cu o cupă (n'am văzut-o încă) de consolaţie şi s'a întors bine mersi la domiciliu.

După ce fireşte, nesatisfăcută de «oraşul suncii» (cum spunea un confrate) a aterizat o zi (din motive de digestie) în «oraşul berei» (Pilsen) şi şi-a compromis (se putea altfel ?) sfârcul de prestigiu pe care şi-l înnodase, la Tabor.

Nu vom încerca aici un bilanţ al escapadei dela Praga.

Rezultatele sunt prea recente. Considerentele presei deasemeni. Iar atmosfera generală a victoriilor de la Praga nerânceziță încă pentru a avea nevoe de condimentul unei reîmprospătări comestibile.

Vom face totuşi, fiindcă adjectivele pe cari le-am trântit după cele două victorii asupra Belgiei şi Letoniei au nevoe astăzi de o surdină moderatoare, câteva precizări asupra felului în care a fost gospodărită echipa noastră de hockey.

Chiar dacă rezultatele — în general satisfăcătoare — dela Praga ar putea să răscumpere cele câteva gafe de conducere. Şi chiar dacă — o ştim foarte bine — detaliile pe cari le vom da, nu vor transforma cu nimic mentalitatea înţârcată a conducătorilor noştri sportivi: ţâfnoşi, omnipotenţi şi gafeuri.

Mai întâi, o gafă de selecţionare.

Ce rost a avut în echipa naţională un jucător — inferior cel puţin unui sfert de duzină de băştinaşi — şi (dacă s'a mai pomenit vreodată!) de o altă naţionalitate decât cea română ?

Nu interesează ce figură a făcut Brackl la Praga. Mai mult chiar. Să presupunem — ipoteza este absurdă — că Brackl ar fi fost cel mia bun jucător de hockey din România.

Justifică lucrul acesta introducerea lui în echipă ? Este suficient un argument atât de şubred pentru a scuza trişarea pe care ne-am îngăduit-o cu cea mai elementară îndatorire regulamentară : aceia de a avea o reprezentativă naţională ? Realmente naţională ?

Să fim serioşi !

Nu plecasem la Praga pentruca să câştigăm titlul de campion mondial. Cel puţin aşa credem. Plecasem pentruca să verificăm progresul pe care-l realizasem şi pentru a ne retuşa cât de cât stilul. Şi atunci, cum se explică utilizarea lui Brackl ?

O primă nedumerire.

Câteva zile înainte de plecarea la Praga, federaţia a aprobat un turneu al Tennis-Clubului, la Viena şi Budapesta. Pentruce? Pentruca Rabinovici să ajungă la Praga cu umărul deplasat iar la prima cădere să devină inutilizabil, descompletându-ne echipa ? Şi pentruca echipierii Tennis-Clubului — cari dădeau cel mai numeros contingent de titulari echipei naţionale — să-şi ciopârţească resursele în matchurile de la Viena şi să ajungă la Praga, ciosvârte din forma pe care o deţinuseră la Bucureşti ?

Fiindcă — ne place să credem — nu va avea nimeni tupeul să pretindă că Grant sau Cantacuzino mai ales, au fost la Praga altceva decât surogatul valorii lor reale.

Pentruce, aşa dar, a fost autorizat turneul Tennis-Clubului ?

A doua nedumerire.

Şi însfârşit, ultima sincopă cerebrală a gospodăriei care a patronat voiajul la Praga al echipei noastre naţionale. Reuşisem, după cele aproape 20 de goaluri pe cari le primisem dela cehoslovaci, austriaci şi italieni să ne refacem un prestigiu, aproape clacat până atunci.

Invinsesem Belgia şi Letonia.

Cucerisem — oportună consolare după dezastrul primelor scânceli — cupa de consolare a unei competiţii în care intrasem cu şanse normale de a rămâne neconsolaţi. Ne statornicisem deci acolo poleiala unei valori care nu putea să mai rişte examenul unei noui zgârieturi. Iar în ţară, după tirul (polemic) pe care un confrate îl reperase asupra înfrângerilor dela Praga, se înfiripase un armistiţiu ale cărui condiţiuni le dictase echipa de hockey.

Mai aveam nevoe de o nouă capotare ?

Ortodoxismul conducătorilor echipei naţionale de hockey însă, pretindea probabil un pelerinaj la Tabor, faimoasa cetate a convertiţilor lui Ioan Hus.

Şi astfel, când falimentul fizic al echipei sconta un eşec indiscutabil, bigotismul oficialilor ne-a înbrâncit pentru 7.000 lei (atât ni s'a plătit la Tabor) [illegible] truoasă.

Pentru 7000 de lei, România a fost învinsă la Tabor cu 4—0, de o echipă de club.

Pentruce, domnilor oficiali ?

Pentruca tot ceiace obţinusem prin victoriile din cupa de consolaţie să fie năruit sub târnăcopul unui leşin lamentabil ? Atunci când nu mai aveam nimic de câştigat (exceptând fireşte cei 7000 lei) şi tot de pierdut? Şi când, numitorul oboselii din ce în ce mai mare redusese fracţia echipei noastre de hockey la o valoare care o pretindea repatriată pe drumul cel mai scurt ?

Incă o dată deci oficialii au reuşit să compromită ceiace echipa — întotdeauna conştiincioasă — reuşise să realizeze.

Povestea nu este nouă.

Niciodată însă n'a fost parcă mai gradată decât acum. Intâi un jucător introdus în echipa naţională fără să îndeplinească elementara condiţie de a fi cetăţean român.

Apoi. un turneu autorizat în momentul când toate argumentele pledau împotriva lui. Şi însfârşit o înfrângere inutilă, pentru ridicula sumă de 7000 de lei (desfidem orice concurenţă !). Gata, gata şi aceasta să fie reeditată — se proectase un match şi la Moravska, pentruca să viziteze oficialii şi postul de radio de-acolo — tot atât de inutil şi de eftin (pe mai puţin chiar decât 7000 lei).

GEORGE FULGA

Proectul d-lui Madgearu în discuţia Camerei

O săptămână decisivă pentru sportul românesc. — Fruntaşii politici români şi dublarea taxelor. — Ce demersuri s'au făcut. — M. S. Regele va primi pe d. Plagino

Chestiunea dublărei taxelor care se percep la spectacolele sportive este de cea mai arzătoare actualitate. Am anunţat la timp că proectul ministerului de finanţe a fost depus pe birourile Camerei însoţit de avizul favorabil al consiliului Legislativ şi trimis la comisia financiară.

Noi am dat la timp alarma şi cu tot regretul constatăm ca forurile care aveau datoria să se agite, lucrează destul de încet. Măcar în săptămâna aceasta, în ceasul al doisprezecelea să se procedeze cu toată energia căci altfel mişcarea sportivă va trebui să sufere de pe urma unei legi cari nu are echivalent în nici o altă ţară din lume.

SAPTAMANA HOTARATOARE

După cum e întocmită ordinea de zi a comisiei financiare, proectul privind spectacolele sportive va fi luat în discuţie în cursul acestei săptămâni.

Diferitele delegaţii sportive se vor prezenta eventual în faţa comisiei, dar rolul principal în demersurile la acest for revine deputaţilor cari au legături cu mişcarea sportivă.

Astfel, în vederea acestui demers d. deputat Liviu Iuga lucrează intens la adunarea unui material documentar convingător.

Astfel d-sa a adunat date în celelalte ţări şi va arăta că, acolo unde mişcarea sportivă e mai dezvoltată regimul fiscal este mult mai puţin sever. In legătură cu aceasta deputatul de Timişoara ne-a declarat: «Voi prezenta ministrului de finanţe şi comisiei financiare, date comparative din cari vor putea constata taxa plătită de organizatorii sportivi din alte ţări».

«Dacă mi se va semnala că şi în Franţa se percepe 10 la sută, voi arăta însă că în bugetul de anul trecut al republicei franceze, sportul a primit un fond de 40 milioane franci. Şi după informaţiile mele, în bugetul nostru recent întocmit nici un ban nu e prevăzut pentru mişcarea sportivă».

Afară de acest tablou, d. Iuga

D. dr. LUPU

a cules câteva date statistice extrem de interesante. Astfel d-sa va arăta că în cursul anului 1932 vistieria a primit sub forma taxei de 5 la sută la încasările manifestărilor sportive, suma de 1.500.000. Prin realizarea celei mai favorabile previziuni bugetare, s'ar putea ajunge la dublarea sumei. Ori, nimic nu îndreptăţeşte acest optimism.

Iată şi de ce:

1) Criza economică va aduce desigur o diminuare a încasărilor faţă de cele obţinute în anul trecut.

2) Cu formele prevăzute în proectul d-lui Madgearu, societăţile mici vor renunţa [illegible] mai face încasări. Vor recurge la alte căi pentru strângerea fondurilor. In nici un caz nu vor putea îndeplini formele extrem de complicate şi costisitoare din proect.

Astfel stând lucrurile, proectul ministrului de finanţe va aduce o scădere de venituri şi nici decum o mărire.

D. deputat Iuga va fi însoţit în demersurile cari le va face de numeroşi majoritari.

FRUNTAŞII OPOZIŢIEI CONTRA PROECTULUI

Ostilitatea unei bune părţi din majoritate faţă de proectul d-lui Madgearu, va fi întărită de acţiunea opoziţiei.

D. dr. Lupu înainte de a pleca în străinătate, a declarat: «dacă voi fi în capitală în timpul desbaterilor, voi lupa din răsputeri spre a salva sportul din ghiarele fiscalităţei excesive». Cum d. dr. Lupu nu a sosit încă în capitală, un alt fruntaş al partidului va face o intervenţie în numele prtidului ţărănesc.

Intre cei cari vor combate proectul va fi d. C. Argetoianu şeful partidului «Uniunea agrară».

Intr'un grup care discuta proectul d-sa a declarat, că sportul ajuns la sapă de lemn ar cunoaşte zile şi mai negre, dacă impozitul sportiv s'ar dubla.

Leaderul socialist d. Mirescu a anunţat şi d-sa o atitudine dârză de împotrivire a grupului d-sale faţă de proect.

După cum se vede, curentul ostil proectului e destul de puternic.

Toţi acei cari cred în utilitatea mişcării sportive, nu pot admite sabotarea ei prin măsuri fiscale excesive.

AUDIENŢA D-LUI PLAGINO

In planul de acţiune pentru înlăturarea proectului, figurează şi o audienţă la M. S. Regele. D. Plagino a cerut Mareşalului fixarea unei zile de audienţă. Cu această ocazie, d-sa va expune Suveranului situaţia ce se creiază sportului prin legea ministrului de finanţe. Cum e cunoscută dragostea M. S. Regelui pentru sport, e de aşteptat o intervenţie regală pentru ocrotirea mişcării.

Pe de altă parte aflăm că M. S. Regele a fost informat şi a ţinut să-Şi exprime mirarea pentru depunerea acestui proect de lege.

Rep.

Cum a fost învins Lucian Popescu la Bruxelles

Ce ne declară fostul campion european

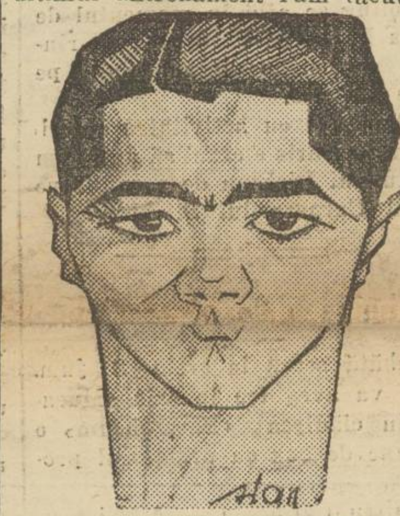
Lucian s'a reîntors eri dela Bruxelles şi a venit să ne vadă. Iată ce ne spune el cu privire la matchul cu Petit Biquet :

— E inutil să vă spun că de multe ori am fost nedreptăţit în cariera mea de boxeur; nici odată însă injustiţia n'a fost aşa de revoltătoare. Decizia dela Manchester sau cea din matchul cu Schiller sunt o nimica toată în comparaţie cu decizia de Sâmbăta trecută.

Organizatorul galei mi-a spus, felicitându-mă după match, că cea mai bună dovadă că decizia a fost injustă este că publicul acela şovin care aplaudă toate deciziile date împotriva străinilor a fluerat decizia dată în contra mea pe când pe acea dată în matchul cu Thil au aplaudat-o. De aici se poate vedea că eu câştigasem mult mai confortabil decât campionul mondial. Aceasta rezultă şi din ziarele belgiene şi din cele ce au scris trimeşii speciali ai presei germane şi franceze.

Dar vă povestesc cum s'au desfăşurat evenimentele :

Am voiajat în bune condiţiuni şi ultimul antrenament l'am făcut la

LUCIAN POPESCU

Berlin în sala campionului german Seelig.

Am sosit la Bruxelles în preziua matchului împreună cu Domgöergen care venea dela Colonia.

In ziua reuniunii m'am dus să-mi controlez greutatea. Cântarul se face într'o tavernă din Bd. Anspach, unde avea loc şi o parte a locaţiei. Aşteptând ora oficială a cântarului, mi-am putut da seama de ce se pot face la Bruxelles asemenea reuniuni grandioase. Oameni modeşti pe cari la noi îi găseşti în locurile populare veneau în grupuri să-şi asigure locuri de 400, 500, 625 şi chiar 750 lei. S'au vândut 14.300 locuri şi s'au bătut toate recordurile de asistenţă şi reţetă, organizându-se tot felul de metode pentru aducerea publicului între cari şi trenuri speciale.

Cântarul boxeurilor este un adevărat spectacol la Bruxelles, un fel de avant premieră la care toate competinţele presei şi oficialităţii ţin să participe. De data aceasta, numărul acestora era îngroşat de trimişii speciali ai presei străine, printre cari am recunoscut pe Gaston Benac (Paris Soir), Albert Bré, (L'Intransigent) şi un redactor german dela Kölnische-Zeitung, al cărui nume îmi scapă.

Toată lumea a venit la greutatea convenită. Eu am cântărit 55.800, iar Biquet 55.600, matchul fiind încheiat la 56.500.

CUM S'A DESFAŞURAT MATCHUL

Noi am fost invitaţi pe ring după orele 2 dim. Matchul a fost arbitrat cu părtinire de secretarul gen. al F. B. B. De Backer. După obiceiul meu am căutat să studiez la în- [illegible] repede seama că este mai bun decât la trecuta noastră întâlnire însă lipsit de variaţie, fapt care mi-a facilitat sarcina. Tactica lui uniformă consta din a ataca precipitat cu două directe de stânga. La aceasta eu am răspuns în diferite feluri, atacându-l mai devreme, blocând, eschivând, sau lovindu-l în contră.

(Continuarea în pagina II-a)

UN CAMPIONAT INTER BALCANIC DE CROSS-COUNTRY

Iniţiativa Jugoslaviei

Pentru a doua oară Iugo-Slavia încearcă organizarea unei compe-

D. COL. PALANGEANU
Vice-preşedintele Federaţiei de Atletism

tiţiuni balcanice de cross-country, aducând la cunoştinţa tuturor federaţiilor balcanice de specialitate iniţiativa ei.

Ideea, se ştie, nu este nouă. Ea a fost lansată acum vre-o cinci ani de România şi de atunci ea este mereu agitată fără ca până în prezent să fi reuşit a deveni un fapt împlinit.

Cauza trebue s'o căutam numai în situaţia tristă materială în care se află mai toate federaţiile de specialitate din Balcani. Acestea au dreptul să se decidă cu atâta greutate la organizarea unei manifestaţiuni care incumbă o sumedenie de obligaţiuni materiale pe cari nu le poate suporta niciuna din federaţiile de atletism din Balcani.

Căci situaţia atletismului în Balcani —cu excepţia Greciei— este peste tot aceiaşi: atletismul este un sport care nu produce şi deci activitatea federaţiilor este în funcţiune de ajutoarele pe care le primesc.

De altfel, lucrul pare clar din însăşi adresa Federaţiei iugoslave, care ţine să lămurească că ea doreşte din toată inima organizarea unei competiţiuni balcanice de cross country, dar mijloacele ei nu-i permit s'o facă. Adaugă însă că a făcut toate intervenţiile pe lângă guvernul iugoslav, pentru a i se acorda o subvenţie necesară organizării acestei probe.

IN CE CONSTA CAMPIONATUL?

Din propunerea jugoslavă am desprins următoarele:

Campionatul Balcanic de cross-country ar fi o alergare pe 10 km. disputată în incinta hipodromului din Belgrad, pe echipe de opt alergători, dintre care primii patru să conteze. Cursa ar purta titlul de campionat balcanic numai dacă ar întruni cel puţin trei state. Altfel ea ar fi un simplu concurs internaţional balcanic de cross-country.

Fiecare ţară va trebui să răspundă dacă în principiu admite formula, urmând ca înscrierea să fie trimisă cu cel puţin o lună înainte de desfăşurarea probei.

CAND AR AVEA LOC CROSSUL?

Federaţia iugoslavă anunţă că această competiţiune ar urma să se dispute Duminică 16 Aprilie (Prima zi de Paşti). In ceea ce priveşte partea materială, Jugoslavia ar oferi echipelor participante călătoria gratuită dela graniţa jugoslavă la Belgrad şi înapoi şi întreţinerea pe trei zile.

CE VA FACE FEDERAŢIA NOASTRA

In caz când competiţiunea devine fapt împlinit şi acest lucru se va şti până la 16 Martie, Federaţia Română de atletism va începe pregătirile pentru selecţionarea echipei reprezentative. Se va organiza în acest sens o probă de selecţiune care ar urma să aibă loc la data de 2 Aprilie când vor fi după toate probabilităţile convocaţi în Bucureşti şi reprezentanţii din Timişoara şi Braşov pentruca împreună cu un grup de alergători bucureşteni selecţionaţi de Liga Muntenia să dispute un cross pe 10 km. pentru selecţionarea echipei naţionale.

Toate pregătirile în legătură cu alcătuirea echipei vor fi conduse de comisiunea tehnică a Federaţiei de atletism.

CELE MAI BUNE ZECE PERFORMANŢE MONDIALE ŞI EUROPENE PE 1932

Proba femenină pe 100 metri stil liber

Cu numărul de faţă intrăm în studiul performanţelor reuşite în cursul anului 1932, de cele mai bune înotătoare mondiale şi femenine.

Incepem, conform importanţei, cu proba pe 100 metri care, în domeniul înotului constitue încercarea de viteză.

Desigur că, spre deosebire de efortul depus de atletul pedestru, înotătorul sau înotătoarea trebue să muncească pentru a acoperi distanţa, tot cam atât cât trebue, alergătorul în aer liber, să acţioneze într'o cursă de 800 metri plat. Frecarea din aer este mult mai redusă decât cea a apei iar în materie de rezistenţă opusă cele două stări, nu suferă comparaţie.

Datorită acestei situaţii înotătoarele cu reputaţie au recorduri cu 10—12 secunde inferioare timpurilor reuşite de bărbaţi. Elementul femenin deşi mai rezistent în apă, nu este înzestrat cu tenacitatea bărbătească şi ca atare, înotătoarele trebue să se resemneze cu recorduri nu prea impresionante.

Nu numai din punct de vedere calitativ dar, şi din punct de vedere cantitativ, înotătoarele nu pot sta pe treaptă de egalitate cu înotătorii, chiar dacă se păstrează anumite proporţii. Şi aceasta, în ciuda faptului că femeea are un corp adecuat mediului. Lipsa forţei însă nu poate fi contrabalansată prin această calitate.

(Continuare în pag. IV-a)

Săptămâna

Deşi în prag de primăvară, o linişte profundă s'a lăsat peste sportul românesc. Nu s'a mişcat nici o frunză în desişul unei activităţi care zbătându-se o iarnă întreagă, a lăsat impresia că nu aşteaptă decât primăvara pentru a arăta ce poate. Primăvara, după cum se vede, a descălecat, dar prevestirile optimiste, nicăeri. Noroc însă că avem cu ce ne consola : furtunile cele mai aprige debutează prin liniştea cea mai apăsătoare.

Dacă principiul acesta meteorologic este perfect valabil şi în sport, atunci, faţă de liniştea desăvârşită din săptămâna ce a trecut avem dreptul să ne aşteptăm la o răscolire spăimântătoare de măruntaie în decursul celeia ce vine. Eri, într'adevăr, n'a mişcat nimic. S'au anunţat câteva antrenamente în vederea campionatului de football, dar nu s'au adunat la un loc nici-o pătrime din footballiştii anunţaţi. N'au venit deasemeni nici electorii federaţiei de box, deşi o săptămână încheiată au făcut calcule cu logaritmul în vederea alegerilor de eri. Dacă în materie de football un antrenament mai mult sau mai puţin, nici nu urcă nici nu scade din perspectiva de a deveni vedetă mondială, în materie electorală însă, o săptămână de noui pertractări poate încurca cele mai precise socoteli. Astfel că, dacă în celelalte domenii de activitate corelaţia dintre linişte şi furtună nu poate fi prevăzută în mod precis, ea este ştiinţificeşte calculată în ceiace priveşte alegerea noului comitet al F. R. B...

Trebue însă să recunoaştem că lipsa de mişcare n'a fost chiar atât de... completă în ultima săptămână: s'au reîntors în ţară o parte din ambasadorii sportului românesc, cu trenul, cu vaporul şi cu alte mijloace de locomoţiune. Cu trenul a venit, fireşte, C. F. R. din nefericitul său turneu în Franţa, aducând în bagajul său de goaluri destul de voluminos de altfel şi pe Mihail Fulea... S'a reîntors deasemeni şi C. A. O. din expediţia marocană şi Smaranda Brăescu din turneul transoceanic. Nu mai lipsesc decât Oprescu, Covaci şi Spakow, pentruca trupa să fie în completul ei. Dacă primii doi n'au nici un motiv să nu revină în ţară, Spakow însă nu se reîntoarce decât după lupta sa cu Petersen. Ceiace înseamnă că va mai curge multă apă pe Dâmboviţa până la reîntoarcerea în ţară a campionului nostru naţional.

Şi venind vorba de «reîntoarceri», e locul să marcăm aci pe cea mai reuşită din colecţia d-lui... profesor Iorga. Fostul prim ministru, autorul faimoasei epistole prin care cerea O. N. E. F.-ului să introducă sportul în Universitate, a dat cu tăvălugul celei mai crude ironii peste sportul atât de apreciat altă dată de d-sa. Intr'un editorial din «Neamul Românesc», campionul memoriei a făcut piftie din mişcarea sportivă românească, pe care o denunţă nici mai mult nici mai puţin ca autor moral al analfabetismului şi al decăderii tineretului de azi. Dacă n'am fi sub regimul stării de asediu, o astfel de acuzaţie ar putea fi trecută cu vederea. Acum însă, sportul românesc riscă să înfunde Jilava pentru cine ştie câtă vreme, mai ales că d. profesor Iorga poate face ori când dovada că ceiace a scris pe vremuri n'a fost decât o glumă (a fost doar prim ministru şi n'a realizat nimic din ceiace solicitase prin scrisoare, O. N. E. F.-ului).

Singurul noroc al sportului este că d. Iorga are timp să se răsgândească şi să ceară el însuşi scoaterea de sub acuzaţie a sportului; care este «una din marile binefaceri de care trebue să ni bucurăm».

L. ROŞIANU